

Uredništvo naše revije je nameravalo raziskati nedavni, v dvajsetletni povojni IDRIJI skoraj edinstven primer stavke v ekonomski enoti Mehanična delavnica, podjetja Avtoprevoz TOLMIN-IDRIJA. Nedeljski dnevnik nas je pri tem prehitel, slovensko javnost je zainteresiral za idrijske dogodke. Nam po vsem tem ne preostane drugega, kot da povemo nekaj kritičnih stališč do pojava samega in seveda /kar ponuja se/ na odnev, ki ga je bil deležen v našem tisku.

"V Idriji so stavkali."

Iz Govčevega pisanja v Nedeljskem dnevniku se da izluščiti, da je meč stavke grozil že najmanj eno leto in da so v Tolminu na sedežu podjetja, takrat z nekakšno anketo, nasprotja uredili. Birokratsko uredili. Naj takoj v začetku vprašam, kje so bili takrat samoupravljalci in subjektivne sile? /Pred kratkim časom je nek naš vodilni politični človek govoril o pomembnosti subjektivnih sil. Kdo so subjektivne sile? Po vsem, kar se je dogajalo in zgodilo, se da sklepati, da jih v Idriji in, Tolminu ni./

V Nedeljskem sledi potem zgodbica o sparju vseh organizacij, ekonomske enote, delavskega sveta - skratka o nekakšni samovšečni anarhiji, ki je zadovoljna sama s seboj, ki ima ime, lahko pa bi se imenovala tudi "Trnjulčica". Naj bom pošten in dopolnim Janeza Govca: to je pravljica o spsnju: predsednika DS, sekretarjev, direktorjev; skratka, PRAVLJICA O NEODGOVORNOSTI. Naj vprašam še odgovorne občinske forume: ste se kdaj oglasili v Mehanični delavnici, ste vedeli za nered, ste poklicali kdaj koga na odgovornost? Če niste, zaslužite nezaupnico tudi vi! Če ste, kaj ste dognali in ukrenili? Ker so in verjetno bodo tudi ostalagornja vprašanja odprta, je postal grešni kozel nek vodja obrata z delodajalsko miselnostjo in morda tudi takim žepom-sicer pa, kdo ve?! Majhno vprašanje: kdo je tega vodjo postavil, kdo ga je toliko časa trpel v podjetju? Delavci so negotovali, že pred letom so nameravali ustaviti delo. Naj citiram delavca Pellisa, ki je na direktorjevo vprašanje, zakaj niso zahtevali sestanka že poprej, odgovoril: "Že dostikrat so bili sestanki in govorili smo o tem, pa je bilo vse drugo bolj važno kot mi. Nepravilnosti se vlečejo že leta in leta. Enkrat naj jih bo konec." Očitno je zdaj šlo za gordijski voz, ki so ga delavci presekali sebi v prid in v osvetlitev objektivne resnice o živem bogu, ki se imenuje BIROKRACIJA. Sodeč po izjavah delavcev

/Pellis, Mrak, Vračina Rejč, Lampe -glej Nedeljski dnevnik, 20. 2.66, str. 9/je njihova zavest že burkala notranjo neurejenost, toda ledu ni prebila, potrebno se je bilo zateči v skrajnost.

Po vsem bi dvomil, da gre za enega samega grešnika. Če bi stavka izzvala verižno reakcijo, bi morda bolj uspela kot je. Ali pa sploh ni? Naj zaključim z novinarjem Nedeljskega Janezom Govcem: "Bodočnost bo pokazala".

Pri vsem pa me muči še nekaj drugega, pomembnejšega. Predstavniki uprave so dvignili delavcem plače, ker so se bali, da bi se za stavko preveč razvedelo. Vseeno se je razvedelo, čeprav je bilo o pojavu navidez seznanjeno le uredništvo enega časopisa. Če se predstavniki uprave boje javnosti, se očitno čutijo nekaj krive. Ali uredništva naših dnevnikov, tednikov, revij, soglašajo s takim stališčem? Ali ne zasluži koren pojava vsestranske osvetlitve in poštenega komentarja? Ali je pojav res tako napomemben, da je njegova edina afirmacija šušljanje po ulicah in gostilnah? Častna izjema je Nedeljski dnevnik. Poglejmo resnici v oči! Spopadimo se s problemi za boljši JUTRI, ocenimo "včerašnjjo" napako, odkrito, pošteno, brez prikrivanja! V S I !

Jože Felc

NAČRTI ZA HE TRNOVO IN NAŠA NARODNA ZAVEST

Uredništvo je prejelo Bizjakovo razmišljanje o gradnji HE Trnovo. Ker prispevek vsebuje kopico polemičnih postavk, se je uredništvo odločilo, da z njim začne tvorno debato o umestnosti te gradnje. Menimo, da je naš namen, načeti to vprašanje, pravilen, saj je "poslanstvo KAPELJ privrelo v neposredni bližini Soče", kot pravi avtor v spremnem pismu.
Uredništvo

Pisati o problemu velike dolinske pregrade pod Bovcem je težko. Načrti za HE Trnovo so vzbudili tak odmev, da človek v svojih razmišljanjih nehote zapiše kakšno misel, ki je bila že povedana ali objavljena.

Da Soška dolina ni intimno vezana le na tamkajšnje ljudi, ampak na vso slovensko javnost, so jasno pokazale razprave in odločitve Skupščine SRS, da o zadevi skliče simpozij. Ko smo konec novembra lanskega leta na tem posvetovanju poslušali referate, smo spoznali, da se nekateri še ne morejo sprizniti